

Der kan man selvfølgelig kun reagere på noget, der står i aftalen.

Derfor arbejder vi jo også i forbindelse med frihandelsforhandlingerne med Sydkorea, Indien og ASEAN-landene for, at der skal tages hensyn til bæredygtig udvikling, og herunder nævner vi jo sociale standarder, som skal være et gennemgående aspekt af aftalen. Der skal også være specifikke bestemmelser, der kan bidrage til at fremme anstændigt arbejde gennem en effektiv gennemførelse af EU-standarderne. Og det vil sige, at hvis vi her i Folketinget får den opfattelse, som hr. Frank Aaen nævner, ja, så vil jeg selvfølgelig – hvis vi er enige med hr. Frank Aaen – tage det op i EU-kredsen, for at vi kan få ændret den praksis, som er i strid med den aftale, vi har indgået.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er jo selvfølgelig beklageligt, at vi så har et flertal af EU-lande, der, fordi de har en stor handel med det pågældende land, siger, at de er ligeglade med Danmarks betænkeligheder i forbindelse med det pågældende land.

Men jeg vil bare spørge helt konkret: Hvis vi kan dokumentere, at der her er et land, som ikke overholder ILO's konventioner, som ikke vil acceptere retten til fagforeningsfrihed, som ikke vil acceptere, at der skal tages de hensyn til arbejdsmiljø eller til ordentlige aflønninger af folk, der arbejder i det pågældende land, har jeg så udenrigsministerens ord for, at vi vil arbejde for at ophæve handelsaftaler, frihandelsaftaler, med det pågældende land? Er det rigtigt forstået?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hr. Frank Aaen har mit ord for, at hvis det er tilfældet, så vil vi bringe det op i EU-kredsen for at tage en fælles beslutning. Hvad sker der derefter? Så vil man jo tage det op i de jævnlige tilbagevendende forhandlinger med dem, vi har frihandelsaftaler med.

For vi indfører jo også en monitoreringsmekanisme, og det er selvfølgelig vigtigt, at vi har en monitoreringsmekanisme, så vi kan se, at aftalen overholdes, bl.a. på de spørgsmål, som hr. Frank Aaen nævnte. Hvis vi så via denne mekanisme konstaterer, at aftalen ikke respekteres, ja, så vil vi jo tage det op over for det land eller den landegruppe, vi har lavet en aftale med, og hvis det så bliver ved med ikke at ville overholde aftalerne, så må man jo sætte spørgsmålstegn ved,

om man kan forlænge aftalerne. Det er jo det, der vil ske. Det vil jo være proceduren, den internationale procedure.

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Tak for svaret, også med hensyn til skat. Jeg er godt klar over, at der sker noget. Til gengæld mener jeg – og det tror jeg også udenrigsministeren var enig i – at Folketinget måske skulle bruge lidt flere kræfter på, kan man sige, at følge området og dermed måske også være mere pådrivende i forbindelse med forhandlingerne.

Når jeg har bedt om ordet her, er det mest for at sige til ministeren, at hvis man fik en minimumsbeskatning på selskabsområdet i EU, ville det være lettere at have en afgift, der er over dette minimum, end det er i dag. Det er jo hele pointen i en minimumslovgivning. Det er jo det samme, som gælder på miljøområdet, at har vi en minimumsregel i EU, er det faktisk lettere at have en regel, der er mere vidtgående.

Jeg håber, at ministeren er enig, og hvis han ikke er, så synes jeg, han skal lade være at svare.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Man risikerer jo, at der så kommer et kapløb mod bunden.

Formanden:

Tak til udenrigsministeren. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører i anden runde.

Frank Aaen (EL):

Selvfølgelig skal vi arbejde for, at de regler, som jeg kan forstå alle er enige i, skal gælde internationalt og ikke bare for det enkelte land. Men hvis man ikke kan komme igennem med det internationalt, bør det jo være sådan, at det enkelte land bør kunne træffe foranstaltninger for sig selv, for vi ved, at den mulighed, der bør være for, at det enkelte land kan gå foran, jo påvirker andre lande til så efterfølgende at komme med. Altså, jeg mener ikke, hvis vi bare indfører særlige regler for Danmark, at det så vil redde hele verden, men jeg er helt sikker på, at hvis vi indfører særlige regler, f.eks. om, at vi ikke vil acceptere børnearbejde i forbindelse med chokolade, der bliver solgt i Danmark, så vil det påvirke resten af verden til at gå i den samme retning.

Og det er jo sådan set det, debatten i dag har drejet sig om. Altså, skal vi have mulighed for at